

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΑΡΙΘ 271.

ΕΝ ΣΙΓΩ, ΤΗΝ 21. ΜΑΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Δέν είναι Έλλην, νομίζομεν, όστις νά μήν όμολογή, ότι υπό τόν βάραρον Όθωμανικόν ζυγον, μόνη ή έρα θρησκεία μας διετήρησε τήν εθνικότητά μας, και έντευθεν ήδυνήθημεν ν' ανακτήσωμεν τήν πρό πολλών αιώων άπωλεσθείσαν ελευθερίαν και άυτονομίαν μας' όρείλομεν όθεν άπαντες νά σεώωμεθα και νά διατηρώμεν τήν θρησκείαν των πατέρων μας ως κόρην όφθαλμού, και ως ίερην κειμήλιον, διά τε τόν προεκτεθέντα λόγον, διά πολλούς άλλους ούχ ήτιον ισχυρούς, και τελευταίον διότι είναι έν από τά πρώτιστα και ένχυρώτατα μέσα, δι' ού θέλομεν φρασαι εις τόν πρός όν θρον μας, εις τό λαμπρόν δηλαδή ένδοξον μέλλον μας.

Δέν είναι επίσης Έλλην, όστις νά μήν όμολογή ότι θρησκεία, άνευ έξωτερικής λατρείας δέν δύναται νά διατηρηθῆ, ή ότι ή λατρεία αύτη πρέπει νά γίνεται μετά της δεούσης μεγαλοπρεπείας, άλλως μεταϊούται ό σκοπός της, διότι ή της έξωτερικής λατρείας μεγαλοπρέπεια έμπνέει εις τόν λαόν τό πρός τήν θρησκείαν απατούμενον σέβας.

Διά τήν έξωτερικήν ταύτην λατρείαν άνεγείρονται οι ναοί ή κοσμοούνται μεγαλοπρεπώς μεταξύ όλων των εθνών, διά τήν έξωτερικήν λατρείαν έσχηματίσθη ό κλήρος, διά του ό ποίε έκτελούνται αι έκκλησιαστικάί ή άλλαι θρησκευτικά τελεταί, ή του όποιου καθήκον είναι νά επιτηρή ήπέρ της συντηρήσεως της θρησκείας, νά καταγίνεται εις διδασκαλία, και διά του καλού παραδείγματός του νά γίνεται όδηγός του λαού εις τήν άρετήν.

Άλλά διά νά δύναται ό κλήρος νά εκπληροί μετ' επιτυχίας τά έξοχα ταύτα καθήκοντά του, απαιτείται νά έμπνέ σέβας εις τόν λαόν, απαιτείται δηλαδή νά ήναι έννάρετος και άρκετά φωτισμένος, και πρός τούτοις απαιτείται νά μήν στερηται των πρός διατροφήν του μέσων, νά έχη δηλαδή τούς άπολύτως αναγκαίους πόρους του ζην, άλλως ή πείνα, ή ένδεια ή ή γυμνότης άναγκάζει ή αυτών ως άνθρώπινον σάρκα φέροντα νά έξωκέλη εις άτοπήματα, ή έντευθεν έκλείπει τό πρός αυτόν σέβας, και ή κοινωνία αποτυγχάνει ως πρός τόν σκοπόν της άποστολής του.

Ήμεεις άν ήμεθα ειλικρινείς και φιλαλήθεις, δέν έχομεν δίκαιον νά παραπονώμεθα κατά του κλήρου μας, ειμή μόνον καθόσον δέν είναι άρκετά προοδευμένος εις τά φωτίζή τήν παιδείαν άν ήμεθα δέ δίκαιοι όφείλομεν νά όμολογήσωμεν ότι οι έλληες αύτη είναι άναπόφευκτος συνέπεια της πολυχρονίου δουλείας, και έπομένως της όλίγης προνοίας ως πρός τ' άντικείμενον τούτο των κατά καιρούς κυβερνήσεων μας, και μολοντούτο και αύτάς καιτοι παρημελημένος, ακολουθών μολοντούτο τήν εθνικήν πρόδον έξεπλήρωσε και εκπληροί προσηκόντως τά καθήκοντά του.

Άλλά κατά δυστυχίαν δυστυχεί και αύτός ως πληροφορούμεθα μετά θετικότητος και στερείται των πρός τό ζην του, και ιδίως ό της πόλεως μας, και θέλει δυστυχεί μέχρις ότου ή Κυβέρνησις λάβη ήπέρ αυτού τήν προσήκουσαν πρόνοιαν.

Έν τούτοις και μέχρις ότου ή Κυβέρνησις ήσυχάση από των φρονιδών των έν ποσί, και λάβη και ήπέρ του κλήρου τήν απαιτούμενην πρόνοιαν, όφείλομεν ήμεεις τούλάχιστον νά προνοήσωμεν ήπέρ αυτού, διά νά τόν βάλλωμεν, καθόσον ένεστιν, εις θέσιν του νά μήν στερηται και αυτών των πρός τό ζην του αναγκαίων, και τούτο ήπέρ της θρησκευτικής αξιοπρεπείας μας' πρός δέ τόν σκοπόν τούτον προτρέπομεν τούς σεβασμιωτάτους επισκόπους τούτους πατέρας της έκκλησίας, νά λάβωσιν εις σκέψιν τό άντικείμενον τούτο, και συνεννοούμενοι μετά των έκλεκτοτέρων

των έν των λογικών ποιμνίων των, νά εύρωσι τό καταλληλότερον μέσον πρός θεράπειαν και αύτού του δυστυχίματος.

Κύριε Συντάκτα του Έρμου, παρακλεισθε νά καταχωρήσητε εις τήν εφημερίδα σας τήν επομένην διατριβήν μου.

Μεταξύ της πρό πολλών ετών άρξαμένης και άκαταπαύστως διαρκούσης, ή μάλλον ειπείν από τό κεινόν εις τό χειρόν προβαίνουσας θανάτου του έμπορίου μας, μοναδικού πόρου τεισάρων περίπου χιλιάδων οικογενειών τάς όποιās περιέχει ή Έρμούπολις, και μεταξύ τούτού της άθλιότητος και δυστυχίας έπαπειλούσης, ως πολύ εύπτόχως έΐπατε άλλοτε κύριε Συντάκτα, τήν διάλυσιν εις τά έξ ών συνετέθη της κοινωνίας ταύτης, έμελλε νά μάς μασιζή άκαταπαύστως και ή του σχεδίου εφαρμογή, κατασταθείσα διά πολλούς λόγους ήφρόνητος.

Όλος ό κόσμος γνωρίζει ήδη, ότι ή Έρμούπολις όρείλει τήν ύπαρξίν της εις τάς πολιτικάς της Έλληνικής έπαναστάσεως άνωμαλίας, καθ' ός επειδή ή Σύρος έπροστατεύετο υπό της Γαλλικής Κυβερνήσεως, ότε ό Όθωμανικός στόλος έπαπειλει νά καταλάβη όλας έν γίνεται τάς νήσους, κατέφυγον εις αυτήν ως εις άσυλον οι έν της Τουρκίας έν τη Έλλάδι μεταναστεύοντες, και οικοδομούντες οικίας άνήγειραν τήν Έρμούπολιν επί των άποτέμων της νήσου ταύτης βράχων. Άλλ' επειδή μεταξύ τούτων πολιτικών άνωμαλιών, καθίστατο άδύνατον νά λάβη πρόνοιαν ή τότε Κυβέρνησις του νά διατηρηθῆ εύλογη εις τάς οικοδομίας, άνεγείροντο αι οικίας σποράδην, ώστε εύλόγως δύναμεθα νά είπωμεν, ότι αι όδοί της πόλεως ταύτης εύρίσκοντα εις τήν μεγαλήτεραν άνωμαλίαν.

Μετά τήν σύστασιν της Βασιλικής Κυβερνήσεως, τινές έν των άρχόντων μας ένόμισαν εύκολον τήν εφαρμογήν σχεδίου εις τήν τσοσούτον άνωμαλίαν άνεγερθείσαν Έρμούπολιν, και μή περιορισθέντες εις όσον απέβλεπε τήν αγοράν μόνον, ήτις άληθώς είχεν άνάγκην μεταρρυθμίσεως, διά νά έξασφαλισθώσι τα έμπορικά συμφέροντα έν του έπαπειλούντος αυτά κινδύνου της πυρπολήσεως εις τόν όποιον υπέκειντο, έζήτησαν από τήν Κυβέρνησιν νά επεκταθῆ τό μέτρον τούτο του σχεδίου και εις όλην τήν πόλιν χωρίς νά σκεφθώσιν ότι μεγάλη και σημαντική ζημία ήθελον προκύβει έν της ένεργείας του μέτρου αυτού, ότι ήτο μεγίστη παρανομία και καταπίεσις ν' άνγκάζεται ό πολίτης νά στερηται της ιδιοκτησίας του χωρος νά προηγῆται ή άποζημιώσις του, και ότι τό δημοτικόν ταμείον μας έν ώ έστερείτο χρημάτων και μέσων πρός έξοικονόμησιν των άπολύτων αναγκών του Δήμου, δέν ήθελεν είσθαι εις κατάστασιν ν' άποζημιώση τούς όσοι ήλειν σεσηρηθῆ τάς ιδιοκτησίας των, χάριν της εύρυθμίας και του έξωραΐσμού της πόλεως; ή δέ Κυβέρνησις ένδώσασα εις τήν οίησιν ταύτην έξεδωκε διάφορα περι εφαρμογής σχεδίου διατάγματα, ώστε διά πολλών ετών διάστημα έννηχιλήθησαν πάμπολλοι άρχιτέκτονες διά νά διαγράψωσι σχέδιον εις τήν Έρμούπολιν, εις τήν όποιαν διά νά ληθωσι ρυθμόν τινα αι όδοί, πρέπει νά καταγραφθώσιν ή τούλάχιστον ν' άεροτηριασθώσι σημαντικώς όλοι σχεδόν αι οικίαι χωρίς νά υπάρχη ή άποζημιών, διότι, τό επαναλέγω, τό δημοτικόν ταμείον μας μόλις δύναται νά επαρκήση εις τάς άπολύτους του δήμου άνάγκας.

Διά του Άρθ. 3 του από 18/30 Αυγούστου 1837 Β. Διατάγματος πορευθῆ εις 15 έτη ή έκτέλεισις του σχεδίου αυτού καθόσον άφορά τήν πόλιν, έκτός της έννορίας των Παρβριανών, χωρίς νά επιτρέπεται μολοντούτο εις τάς άντιβαίνουσας τό σχέδιον οικοδομίας κάμμία σημαν

τική οικοδομή ή επισκευή, δύναμένη νά παρατείνη τήν διατήρησιν του κτήματος, επείκουα της προορισθείσας ταύτης, και άπηγορευθη έν γίνει ή επισκευή ή διόρθωσις θεμελίαν, τείχων και ξυλίνων ύποστηρικμάτων των οικοδομών αυτών' διά δέ του Άρθ. 4 του από 2/14 Αυγούστου 1839 Β. Διατάγματος, δέν επιτρέπεται νά ήναί έλαστον των 6 Βασιλικών πήχων τό πρόσωπον έκάστης οικίας, τό δέ βάθος αυτης έλαστον των 5 Β. πήχων, πάν δέ γήπεδον τό όποιον δέν έχει τάς διαστάσεις ταύτας θέλει παραχωρείται εις τούς γείτονας, όστις θέλουν ύποχρεωθῆ νά τό παραλάβουν, άν δέν θελήσουν νά παραχωρήσουν μέρος έν του ιδικοῦ των γηπέδου διά νά τό καταστήσωσιν οικοδομήσιμον.

Έξ αυτών των διατάξεων συνάγεται, ότι όσάκις ενεκα της πικαιότητος ή όποιασδήποτε άλλης αιτίας πέση ή κινδυνεύη νά πέση τοίχος οικίας τινος, ή όσάκις ξυλίνον τι ύποστηρικμα φθάρη και ήπείκειται κίνδυνος καταδράσεως όλοκλήρου της οικίας, άπαγορεύεται ή επισκευή, και όφείλει ό κύριος αυτης ή νά τήν οικοδομήτη έν ύψαι συμμορφούμενος μέ τό σχέδιον, άν έχη τό νήμιμον οικοδομήσιμο, έμβάζον, ή νά τήν παραχωρήση εις τούς γείτονας' θέλει εύρηθῆ δηλαδή ό δυστυχής όυτος εις τήν άνάγκην νά διαπνήση μεγάλην χρημάτων ποσότητα διά τήν έν νέου άνίγεισιν της, τά όποια στερείται εήμερον έννεκα της άθλιότητος του έμπορίου, και άν άποφασίση νά θαναιθῆ καθίσταται άδύνατον τούτο εις τήν ένιστάσιν των πολιτικών πραγμάτων μας κατάστασιν ή νά τήν επεκταθεί και νά κατασταθῆ έρείπιον αυτη περιμεινον εύτυχεστέρης ήμέρας' άν δέ δέν είναι οικοδομήσιμος, έννεκα του περιορισμένου της έκτάσεώς της, νά τήν έχη καταλείψη έξ ολοκλήρου και άνευ άποζημιώσεως τινος, διότι οι γείτονες δέν είναι ύποχρεοι από τόν νόμον, ειμή ν' αγοράσωσι μόνον τό γήπεδον κατά τήν έκτίμησιν, ούχ έ δέ και τήν ύλην, και τούτο μετά τήν παρέλευσιν της δεκαπενταετίας, και τότε μόνον νά πληρώσωσι τήν αξίαν αυτου. Καθόσον δέ άφορά τήν ύλην δέν υπάρχει πρός τό παρόν ή άποζημιών.

Εις τούτουθην δεινήν θέσιν εύρέθησαν πάμπολλοι δυστυχείς συμπολίται μας, τούς όποιους διά νά επαρτιμώσω επιλείψει με ό χρόνος' αναφέρω δε μόνον τήν θέσιν μιας πιμπύχου και δυστυχούς χήρας μητρος πολλών όρφανών τέκνων έχούσης ένταυθα οικίσκου, του όποιου τό γήπεδον δέν ήτον οικοδομήσιμο έννεκα της περιορισμένης έκτάσεώς του. αναφέρω λέγω αυτης μόνης τήν θέσιν, διά νά γνωρίση τό κοινόν τήν άθλιότητά της.

Μέρος του τοίχου του οικίσκου της χήρας ταύτης επεσε, και ή επιτηρούσα τήν εφαρμογήν του σχεδίου αρχή δέν έδωκεν εις αυτην άδειαν διά κανένα λόγον νά τήν επισκευώση. Έπειδή δέ κατά τά προαναφερθέντα Β. διατάγματα, μή δυτος οικοδομήσιμου του οικίσκου αυτου επρεπε νά παραχωρηθῆ όυτος εις τόν γείτονα, έζητησεν ή δυστυχής αύτη χήρα νά ένεργηθῆ ή παραχώρησις, και νά ύποχρεωθῆ ό γείτων νά παραλάβη τόν οικίσκου και ν' άποδώση εις αυτην τήν αξίαν του. Ο γείτων άντέτεινε εις τούτο, δικαιολογούμενος ότι μόνον μετά τήν δεκαπενταετίαν θεωρεί εκυτον ύπόχρεον νά συμμορφωθῆ μέ τό σχέδιον, νά συμπαραλάβη εις τήν αξίαν του τον οικίσκου περι ούδ' λόγος και νά πληρώση τήν αξίαν του. Ένευθεν έγεννηθῆ διένεξις μεταξύ αυτων, ή διένεξις αύτη εισήχθη εις τό άρμόδιον δικαστήριον, τό όποιον αποφάσις σύμφωνα μέ τάς αξιώσεις του γείτονος' ώστε ή δυστυχής χήρα ήσυχάσθη ν' άπολήση τήν οικίαν της, νά μήν έχη πλέον που τήν κεραλήν κλίμα, και νά περιμένη τήν δεκαπενταετίαν, διά νά λάβη τότε τήν αξίαν του κτήματός της.

Ανεξαρτήτως δὲ τούτων καὶ τῶν τοιούτων, πόσοι δυ-
στυχῆς ἐστερήθησαν καὶ στερούονται τὰ κτήματά των ἀ-
νευ τινος ἀποζημιώσεως, ὑποχρεώμενοι νὰ περιμένωσι τὴν
παρέλευσιν τῆς δεκαπενταετίας, καὶ τὴν εὐπορίαν τοῦ
δήμου μας διὰ τὰ ἀποζημιώσιμα! Πόσα δὲ καὶ διάφο-
ρα ἄλλα ἀτυχήματα συνέβησαν καὶ κατ' ἐξέστην συμ-
βαίνουν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, τὰ ἕκαστα
παραλείπω διὰ τὸ μὴ ὑποπέσειν εἰς ἀπεραντολογίαν,
καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους.

Ἄλλα δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς ἐφαρμογὴν σχεδίου
καὶ μάλιστα εἰς τὸ αὐτὸν ἀνώμαλον πολεμὸν ἐφάρμοξεν μόνον
εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συμβῶσι ἀποζημιώσιμα καὶ ἀδικίαι·
ἀλλ' ἰσχυρὰ δια τῆς παρούσης διατριβῆς μου μὴν ἔχω σκο-
πὸν νὰ προσδῶ τὰ συμπεριλαμβανόμενα ἀδικήματα καὶ
τὰ ἀδικίας, δὲν ἐπεμβλέω εἰς τὴν περὶ αὐτῶν ἀδικίαν
ἐν ἐπιμελεσίᾳ μου· ἀπὸ θεῶν, δὲ μετὰ τὸν τοιαύτου
τῆς ἐμπορίας - θλιωτικῆς καὶ δυστυχίας ἤτις προ πολ-
λοῦ μαστίζει τὴν κοινότητα καὶ ἡ ὅποια ὑπερπλε-
ναστὴ καθίσταται ἀνυποπόρος μαστίζει ἡ ἐξοκολούθησις
τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου αὐτοῦ. Φρονήτως ἀρ-
καὶ φιλικῶς ἐργὸν εἶναι τὸ ν' ἀναζητήσῃ ὁ
Β. διαταγματικὸς ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆ, κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν
πολεμὸν, διὰ τὰς εἰρη, ἕως ὅτου καὶ τὰ γενικά πολιτικὰ τῆς
πατρίδος μας πραγματικὰ τακτοποιηθῶσι καὶ τοῦ ἐμπυρι-
σμοῦ ἡ ἀτασθαλίαι, βελτιωθῶσι, οἷα νὰ μὴν πολλαπλασιασθῶσι
τὰ βάρη καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ὅποια ὑποφέρει ὁ
λαὸς, καθὼς δὲν εἶναι μικρὸν δυστύχημα τὸ νὰ στερηθῶσι
τις μετὰ τὸν τῶν ἄλλων δυστυχημάτων καὶ τ. ν. ο. κ.
ἀν τοῦ, καὶ μὴν ἔχη τὸ λιποῦ ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνας.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆν 27 Μαΐου 1814.
ὁ Συντάγματικὸς
Π. Α.

Σ. Σ. Καταχωροῦντες εὐχριστίως εἰς τὴν ἐφημε-
ρίδα μας τὴν προσηκουμένην διατριβὴν, συμπεριλαμβαν-
θὲν κατ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὴν γνώμην τοῦ συντάγματικῶς
συντάκτου αὐτῆς, καὶ ἐχομεν ὡστε τὸ Σ. Δημοτικὸν
Συμβούλιον μας, τὸ ὅποιο συγκροτεῖται ἀπὸ συνετοῦ καὶ
φρονίμου ἀδράς γνωρίζον μάλιστα ἡμῶν τὴν ἀθλιότητα
τοῦ τόπου, παρακλήσῃ διὰ πρᾶξιν τοῦ τῆν Σ. Κυβερ-
νησιν νὰ διατάξῃ εἰν ἀναβολὴν διὰ δεκά τοὺς ἔχοντες, εἰ
τῆς τῶν σχεδίου ἐφαρμογῆς, καθὼς ἀρρῶ τὴν πο-
λεμὸν τῆς Ἐρμούπολεως, διὰ τὰ ἐκλειψθῆν ἀπὸ τὰ πολλὰ
δυστυχήματα τὰ ὅποια πρὸ καιροῦ μαστίζουν τὴν κοι-
νωσίαν μας, διότι καθίσταται ἀνυποπόρος ἀθλιότης τὸ
νὰ στερηθῶσι ὁ οἰκογενειάρχης μετὰ τῶν τούτων ἄλ-
λων δυστυχημάτων τὴν κατοικίαν του, ἐνῶ καὶ τὰ
πετεινά του οὐρανοῦ ἔχουν τὰς φωνὰς των, καὶ νὰ μὴν
ἔχη ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνας. Τοῦτο δὲ τὸ μέτρον νὰ
ληφθῆ διὰ δεκά ὡς εἴρηται ἔστη, ἕως ὅτου βελτιωθῆ καὶ
τὰ τὴν κοινὴν προσδοκίαν ἡ κατάστασις μας, καὶ πύξη
τοῦλάχιστον ὁ φόδος τῆς διαλύσεώς μας εἰς τὰ ἔξω συ-
νετημένον καθὼς δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀπό-
νοια τὸ νὰ εὐπρεπισθῶμεν ἢ ἐξωραϊσθῶμεν μετὰ τῶν θυ-
σάτε πόλιν, τὴν ὅποια προβλέπομεν εἶναι πιθανὸν νὰ
ἀγκαταλειφθῶμεν καὶ ν' ἀπομακρυνθῶμεν ἀπ' αὐτῆς, ἂν
δὲν ληφθῶσιν ἐν τάχει συνετὰ καὶ φρονίμα πρὸς συντή-
ρησιν τῆς μέτρα.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1122 φύλλον τῆς Ἀθηναῖς ἀνάγνω-
σαν διατριβὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις κυρίου Κ. Κοκκιδου, διὰ
τῆς ὁποίας ἐπιβὴ θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑποψήφιον βουλευτὴν τῆς
Ἀττικῆς ὁ Κ. Κοκκιδὸς, ἔβριεν ἀναγκαῖον νὰ δηλώσῃ πρὸς
τὸν λαὸν τὰς ὁποίας προσέβη πολιτικὰς ἀρχάς, μετὰ τὴν ἐπι-
βὴ καὶ ἄλλοι ὑποψήφιοι βουλευταὶ θίβουν μιμηθῆ τὸ
παράδειγμα τοῦ ὑπ' ἀριθ. τοῦ συμφεροντος τῆς πατρίδος.
Ἐπαινοῦντες τὸν κύριον Κοκκιδὸν διὰ τὴν εὐκρί-
νειάν του, κρινόμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπασχοληθῶμεν μικρὸν
ἐπὶ τοῦ μέτρου τοῦ ὅπου ἔκαμεν ὑβριος χρῆσιν.
Ὁ Βουλευτὴς εἶναι πληρεξουστος τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ
τὴν ὅποια ἐκλεγεται διὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν θλιωτικὴν
τοῦ λαοῦ ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς συνόδου. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν
ὑπάρχει κατὲν νόμιμον μέσον, ἢ εἶναι ἄλλοθεν ἀδύνατον νὰ
γίνῃ γνωστὴ ἡ ἀληθὴς τοῦ λαοῦ ἐντολή, τοῦτέστιν ἡ ἐντολή
τῆς πλειονότητος, οἱ λαοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τὰ συνταγ-
ματικῶς κυβερνώμενα κράτη, ἢ μάλιστα εἰπεῖν ἢ μετὰ

αὐτῶν πλειονοψηφία ἐκλέγει τοὺς βουλευτάς σύμφωνα με-
τὰς πολιτικὰς ἀρχάς τὰς ὁποίας προσέβη αὐτῆ, διότι
ἐκεῖ ἐνῶ οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ δηλοποιῶν πρὸ τῆς
ἐκλογῆς τῶν τὰς πολιτικὰς ἀρχάς των, ὡς ἐπράξεν ὁ κύ-
ριος Κοκκιδὸς, ἐκλεθίντες καὶ ἄλλοτε βουλευταὶ ἔδωσαν
δείγματα τῆς πρὸς τὰς ὁποίας προσέβησαν ἀρχάς πιστεώ-
σιμων, καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς των ἐκ νέου ὡς βουλευτῶν, διὰ
δηλοῦσι ἢ τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ θλιωτικῆς. Ἄλλ'
εἰ, τὴν Ἑλλάδα, ἔπου μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Βασιλε-
κῆς Κυβερνήσεως, ὡς μόνον διὰ πρῶτην φοράν εἰσάγαται
τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα, καὶ ὡς εἰ τούτου κατὰ τὴν
ἐκτασιν νὰ γνωρίζῃ ὁ λαὸς, τὰς ὑπὸ τὸν ὑποψήφιον
βουλευτῶν προσέβησαν πολιτικὰς ἀρχάς, χρῆσιμους ὡς
ἰσχυρὸν ἐγγύησον ἢ ἐπιβεβαιώσῃ, ὅποια ἔκαμεν ὁ κυ-
ριος Κοκκιδὸς, καὶ ἔκκα τούτου νομιζόμεν δικαίον
καὶ συμφωνον μετὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα νὰ κέρωσι παρ-
μοίαν θλιωτικὴν ὅσοι οἱ ἀπανταχῶ τῆς Ἑλλάδος ὑποψήφιοι
βουλευταὶ, καὶ ταυτοχρόνως νομιζόμεν ὅτι ἀφορᾷ περὶ
φύρωσι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῶν πόλεων καὶ
θηραίων ψήφους, δὲν θέλουν εἶναι πιστὸς ἀξιοκαταξιῶται
ἀ. μιμηθῆσι ἢ το παραδειγμα τοῦ κυρίου Κοκκιδου.

Ἄλλα δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι παρούσης τῆς ὑποψή-
φου βουλευτῆς γνωρίζω τὰς πολιτικὰς τῆς πλειονότητος
τοῦ λαοῦ ἀρχάς, ἐφ' ὅσον δηλώσῃ ὅτι εἶναι συμφωνος με-
τὰ τὰς καὶ ἀπατιση εὐνοίας του λαοῦ διὰ τὸν ἐλεῖθ
βουλευτῆν του, ὅτι ἐν ἑνὸς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου πα-
ρατρέπεται ἀπὸ τὰς ἀρχάς τούτας, εἴτε ὑπὲρ τοῦ ἴδιου
του συμφεροντος εἴτε ὅσοι προσέβησαν ἄλλως, καὶ ὅτι ὡς
ἐκ τούτου κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἡ ἐκ τῆς δηλωτικῆς τῆς
προσηκουμένη ἐγγύησις τῆ ὁποία ἡμεῖς θεωροῦμεν ἰσχυ-
ραν.

Εἰς τὴν ἀντιρρότην αὐτὴν ἀπαντήσω, ὅτι δὲν θέλει εὐ-
ρεθῆ οὐδεὶς μετὰ τὸν τῶν Ἑλλήνων, ὅσοις θέλει πρᾶξῃ
πᾶσι ἀπὸ τὴν ὑπόστασιν του μετὰ τοιαύτην πάνδημον δη-
λωσιν, καὶ ἐν τούτῳ συμβῆ, ὁ τοιοῦτος θέλει θεωρηθῆ ὡς
ἀπατιῶν καὶ ὡς ἀτιμὸς ἀνθρώπος, θέλει προσδότηθῃ καὶ
ἀτιμωθῆ δικαίως ὑπὸ τοῦ ἐντολοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ δὲν
θέλει δυναθῆ πλεον νὰ λαθῇ τὴν τιμὴν τοῦ νὰ ἐκλεθῆ
πληρεξουστος του.

Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας ἐφάνησαν πρὸς τὸ παρὸν εἰκοσι
τοῦλάχιστον ὑποψήφιοι βουλευταὶ, καὶ τὸ περιεργον εἶναι
ὅτι μετὰ αὐτῶν εἶναι τινεὶ καὶ ἀγνωστοὶ ὅπως διδῶσι εἰς
τὸν λαὸν ἄλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν μέχρι τούδε ἐδήλωσε τὰς
πολιτικὰς ἀρχάς του, ὡς ἐπράξεν ὁ κύριος Κοκκιδὸς, διὰ
τὸν λαὸν νὰ δυνθῆ ὁ λαὸς νὰ δώσῃ ἐν γνώσει τὰς ψήφους του.
Ὁ λαὸς ἔθεν τῆς Ἐπαρχίας μας ὡς συνετός, νομιζόμεν
ὅτι εἶναι φρονήσεως ἔργον νὰ μὴν δώσῃ ψήφους εἰμὴ εἰς
ἐκείνους μόνον εἰσινεὶς ἐγκαίρως ἤθελον διαδηλώσῃ τὰς
πολιτικὰς ἀρχάς των, ὡς ἐπράξεν ὁ κύριος Κοκκιδὸς, ἀ-
εἰ ἀρχαὶ των εἶναι σύμφωνοι μετὰ τὰς ἀρχάς τῆς τοῦ λαοῦ
πλειονοψηφίας. Διὰ τῆς διαγωγῆς του ταύτης ὁ λαὸς
τῆς ἐπαρχίας μας θέλει δώσει ἐρανώτατον δείγμα, ὅτι εἶ-
ναι ἀληθὴς λαὸς στυγαματικὸς, καὶ διὰ δὲν συγχωρεῖ
νὰ ὑρεταὶ ἀπὸ τὸν μὲν καὶ ἀπὸ τὸν δὲ, ὁσάκις πρόκη-
ται νὰ ἐξακτῆ τὸ ἱερώτερον τοῦ συνταγματικῶς πολι-
του δικαίωμα.

Ἐπεται ἡ δῆλωσις τοῦ κυρίου Κ. Κοκκιδου.

Πρὸς τοὺς συμπολίτας μου.
Ἐπειδὴ τινεὶ τῶν φίλων μου ἐδημοσίευσάν τι ἀφορῶν
ἐμὲ ὡς ἔκα τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς Ἀττικῆς, καὶ
νὰ ἀναγκαῖον νὰ δηλώσω πάνδημος τὰς ὁποίας προσέ-
βησαν ἀρχάς, ἐλπίζω ὅτι καὶ ἄλλοι θέλουσι μιμηθῆ τὸ
παράδειγμα μου πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.
Α'. Δὲν θέλω κενὸν ὑποψήφιος χρῆσιμους εἰς τὸ
ἐντιμον ἐπάγγελμα μου.
Β'. Μὴ πρόθεμενος οὐδεμίαν ἐπιτέλειαν, ἀλλὰ μόνον
τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος μετὰ τῆς ἀσφαλείης μου ζητήσας,
ἄφρονος ἀπὸ τούτου τὴν πρᾶξιν τοῦ νὰ ὑποστηρίξω τὴν
δικαίαν βουλευτικὰν ἀντιπροσωπικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις
Νομοσβούλιον.
Γ'. Πρὸς τὸν λαὸν εὐκρινῶς τὰς συνταγματικὰς ἀρχάς
εἶναι φίλος τῆς τάξεως.
Δ'. Θέλω τὴν δυνατὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ
κράτους, καὶ ἐπρόθεως τὴν ἐλάττωσιν τοῦ λαοῦ, τὴν δυ-
νατὴν ἐλαττωσιν τῶν φόρων.
Ε'. Τὴν δυνατὴν περιστάσιν τῆς πελοπελοτικῆς ἐνγένει.

5. Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς ἐργασίας
μηχανικῆς, τὴν αὐξήσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ναυτικοῦ μετὰ τὸ
παν ὡστε νὰ μὴ ὑστερῆται πολὺ ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἐπι-
κράτειαι.
Ζ'. Τὴν ἐκτικὴν ἐνέργειαν τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ τῆς
δυνατὴν ἐλάττωσιν τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρε-
σίας, ὡστε ἀλλοθιὰ ἀδόχως νὰ γυμνασθῆ ὅλη ἡ νεολο-
γία τὴν ὀπλιστικὴν, καὶ ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ ἔχη ἡ Πατρίς
ὑπερακτιστάς ἐξηκτακίμους.
Η'. Ἀπὸ τῆς πρῶτης πρῶτης συμπεθείας ἢ ἀντι-
παθείας, ἀποτίωσιν μόνον εἰς τὰς συνταγματικὰς ἀρχάς
καὶ εἰς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος.
Θ'. Ἀποδοτικὴ τῆς Κυβερνητικῆς μηχανικῆς ἐν γί-
νει ἐπὶ τὸ οἰκονομικῶς κώτερον.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαΐου 1814.
Κ. Κοκκιδὸς

Ἀντιρρῶν ἀληθῶς φαινόμενον κατὰ τὴν ἡ μετὰ τὸ
περιοδικῶ τούτου ἀρχαίαι μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ νῦν
ὑπουργικοῦ παλῆ, διότι καὶ ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ
λεγομένου ὑπουργοῦ, ὅσοις ἔκα τῆς ὑψηλοτέρης πρῶ-
τοῦ τοῦ ὄρου νὰ δώσῃ δείγματα ἀρχῆς, ὑπερέβησαν
πάντα ὅσον μετρίότητος, δὲν θεωροῦν μὴδὲν ὅτιν ἢ ἐβρῶν, δι-
σέβονται μὴδὲν, ἀλλὰ τοιοῦτον νὰ εἰσθῶσι καὶ εἰς αὐτῶν
τ' ἐπρόβητα τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν, ὁσάκις πρόκη-
ται νὰ εὐνοίῃ ὕλην ὕψους καὶ προσωπικοτήτων.
Ἄπὸ αὐτῶν μιμηθῶσι ὁ περιοδικὸς ὕψους τυπὸς ὁ πρὸς
πολλοὺς διαμαρτυροῦντες, ἀ. νομιζῶν ὅτι διὰ τῶν ὕψους ἀπὸ
κατὰ τὴν ἡ νίκη. Ἡ δὲ τῶν ὕψους ἀμύλη ἐπαρρηθῆ πᾶν
τοῦ ἐπὶ τῆς καὶ κατὰ τὴν ὀπλιστικὴν νὰ ἐπὶ τῆς ἐν
ταύτῃ τὸ ἀξίωμα ἐν ἀμύληαις πονηραῖς ἀθλιώτερος ὁ
νεκότητος.

Ἐκαστὸν τῶν διαμαρτυροῦντων μερῶν σκοπούμενον ἔχει
ἀνακρίβως νὰ ἐπιπέσῃ εἰς ἐκτὸς τὴν κοινὴν γνώμην· ἀλλ'
τὸ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου μίσην δὲ εἶναι νομι-
ζόμεν αἱ ὕψους καὶ αἱ συκοφαντίαι, ἀλλ' ὁ λόγος ὁ πείθει
πᾶσι λογικὸν ἄνθρωπον.
Ἡ ἀντιπολιτεῦσις εἰς τὰ συνταγματικῶς κυβερνώμενα
κράτη εἶναι ἀκατήρητος καὶ ἐνταῦθα ἀνεπίκριτος κακὸν
ἀνεπίκριτος μὲν, διότι τὸ συνταγματικὸν ἀνοίγει εὐρὴν εἰς
τὴν ἐκπνοὴν σταδίου, εἰς τὸ ὅποιον φιλοτιμούμενος ἐκ-
τασιν νὰ ὑπερβῆ τὸν ἄλλον καὶ νὰ τοῦ ἐπὶ τῆς διευθύ-
σεως τῶν πραγμάτων, δὲν ἔχει ἄλλο πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ
σκοποῦ μίσην, εἰμὴ τὴν ἐπὶ τῶν πρᾶξεων τῆς ἐξου-
σίας ἐπίκρισιν, ὅπερ ἀτογελῆ τὴν λεγομένην ἀντιπολιτεῦ-
σιν. Ἀνεπίκριτος δὲ κακὸν, διότι ἀ. ἐκλειψθῆ αὐτῆ ἐξ ὅλο-
κληρου, εἶναι μέγιστος κίνδυνος νὰ καταπατηθῶσιν αἱ
ἐθνικαὶ ἐλευθερίαι, νὰ εἰσαχθῆ τὸ τυραννικὸν καὶ ὁ δεσπο-
τισμός, νὰ παραγκωνισθῶσιν οἱ τίμοι καὶ ἐκπνοὶ ἀνδρείας,
νὰ πρηνεληθῆ πᾶν ὅ,τι εἶναι εἰς τὴν τοῦ λαοῦ εὐθμεσί-
αν καὶ νὰ μετακωλῆ ὁ χάρτης τὸ πᾶλλῃδιον τῶν ἐλευθε-
ριῶν, τῆς ἐθνικῆς ἐνδοκίμου καὶ τῶν ἐλπίδων· ἀλλ' ἀν-
τι πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς στενὰ ὅρια, εἰς ἐπίκρισιν
δηλαδὴ μετ' εὐσχημοσύνης, κοσμιότητος καὶ λογικότητος,
καθὼς διὰ τοῦ λόγου καὶ οὐχὶ δι' ὕψους καὶ συκοφαντι-
ῶν διακρίνεται τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακὸν καὶ πείθεται ὁ
λογικὸς ἄνθρωπος. Διὰ τοιαύτης ἀντιπολιτεύσεως προ-
σέβησαν τὰ συνταγματικὰ κράτη, τοιαύτη ἀντιπολιτεῦσιν
ἐπαινεῖ ὅλος ὁ περωτισμένος κόσμος, τοιαύτη ἀντιπολι-
τεῦσις ἐπιτυχάνει τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον γίνεται,
τοιοῦτον, τέλος, σύστημα ἀντιπολιτεύσεως ἀμφοτέρωθεν
τοὺς συναδελφούς μας συντάκτας τῶν τῆς ἀντιπολιτεῦ-
σεως ἐφημερίδων νὰ παραδεχθῶσι, καὶ ἔστωσαν βέβαιον
ὅτι θέλουσι ἐκπληρῶσι προσηκόντως τὰ καθήκοντα τῆς
ἀποστολῆς των.

Ἀποτεινόμενοι δὲ καὶ πρὸς τοὺς λιποῦς συναδελφούς
μας τοὺς ὑπεραπικόμενους τὸ ὑπουργεῖον, λέγομεν καὶ
πρὸς αὐτούς, ὅτι ἂν δὲν δύναται πρὸς τὸ παρὸν νὰ
ἐπικινῶσι τὸ ὑπουργεῖον διὰ πρᾶξιν τεινοῦσας πρὸς βελτί-
ωσιν τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίης, τῆς γεωργικῆς, τῆς
γεωργικῆς τῶν θήμων, τοῦ στρατιωτικοῦ, τοῦ ἐθνικοῦ
ναυτικοῦ, τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, τῆς δημοσίας ἐπι-
δεύσεως, τοῦ κλήρου τῶν ἐξωτερικῶν μετὰ σχέσεων καὶ
τῶν τοιούτων τὰς ὁποίας ἀνυπομονῶς περιμένει ὁ πᾶν
πολλοὺς δεινοπαθῶν λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀ. παύσασθαι ταῦτα
οὐκ ἀποδοτικῶς τὸ νὰ ἐταίωσι τοῦ πολιτικοῦ φίλους των καὶ
νὰ ὑπὸ τῶν τοῦ πολιτικοῦ ἐχθρῶν των, καὶ ἀ. δὲ
σωστικῶς εἰς τῆς ὑψηλῆς πρῶτης τῶν παραδείγμα ἀν-
χῆ καὶ μετρίότητος εἰς τοὺς κατακλινοῦσιν των, διὰ τὸν
τρισηθῆ τοῦλάχιστον ἢ δυσχερῶς αὐτῆ πᾶσι, ἤτις τῶν
σκαπτεὶ κηλίδων καὶ μύμων εἰς τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα.

Μετὰ τὸ σὺμβάν τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἡ Κυβέρνησις ἀ-
 ρνήσασθαι ἀπολαμβάνει τὸν τύπον τῆν μεγαλύτεραν ἐλευθερί-
 ας, χωρὶς νὰ ζητήσῃ πάποτε παρ' αὐτοῦ λόγον διὰ τὰς
 ἀπορροαίας τοῦ. Ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος ἄλλοθεν διεκήρυξε διὰ
 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Συντάγματος, ὅτι πᾶς τις
 δύνανται νὰ δημοσιεύῃ προφορι-
 κῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύ-
 που τοὺς στοχασμοὺς του, τῆρῶν
 τοὺς νόμους τοῦ κράτους· καὶ προσέ-
 θε δὲ τὸν τύπος εἶναι ἐλεύθερος,
 καὶ ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται,
 ἰκδύται καὶ τυπογράφοι ἐφημερί-
 δων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδε-
 μίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν
 λόγῳ ἐγγυήσεως· διὰ δὲ τοῦ ἀρθροῦ 105
 ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος ἀπερρίσκει, ὅτι ὅσον ἐνε-
 στε ταχύτερον θέλει ληφθῆ πρό-
 ροια περὶ τοῦ τύπου δι' ἰδιαιτέ-
 ρου νόμου· ὅτι οὐ μόνον ἡ ἀρμοδίᾳ ἀρχὴ δὲν
 ἐπέφερε τὴν παραμικρὰν δυσκολίαν κατὰ τῆς αὐτοκράτου
 πολλῶν νῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν
 τοῦ χάρτου ἐδείξε μεγίστην ἀδικοφροσύνην καὶ ἀρρονοσίαν
 τοῦ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους συντάκτας τὴν ἐκ-
 πληρωσὴν τῶν τακτικῶν διατυπώσεων· ὅτι ἐδοξίεν εἰς αὐ-
 τοὺς νὰ ἐνοησῶσιν, ὅτι ἡδύνη οὐ νὰ ὠρεθῶνται ἀπὸ τὴν
 λευθερίαν τὴν ὁποῖαν ἀπελάμβανον αἱ ἐφημερίδες μετὰ
 τὴν 3 Σεπτεμβρίου, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τοῦ περὶ τύπου
 νόμου, ὅστις μέλλει νὰ γίνῃ εἰς τὴν βραχυτάτην σύ-
 νοδον τῶν Βουλῶν.

Μετὰ τοιαύτην ἐλευθερίαν διαρκέσασαν πλέον τῶν ὀκ-
 τῶ μηνῶν, ἡ ἐξουσία αἴφνης μετεμελήθη, καὶ ἐνωστο-
 τοῖσιν εἰς τοὺς συντάκτας τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων, ὅ-
 τι ὄφειλον νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τοῦ περὶ τύπου νόμου τοῦ
 1837. ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ καταδιωχθῶσι σύμφωνα μετὰ τὸν
 νόμον αὐτόν.

Ἡ γνωστοποίησις αὕτη, διὰ τῆς ὁποίας δὲν παρεχωρεῖ-
 το οὐδεμίᾳ προθεσίᾳ διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μ' αὐτὴν οἱ
 συντάκται τῶν ἐφημερίδων, ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἐγένεν ἐν και-
 ρῷ, ὅστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀλλοθῶμεν εἰς τάξιν πρὸ τῆς
 ἐποπλεύσεως τοῦ ταχυπλόου τῶν 20, ἕνεκα τῆς μεγίστης
 δυσκολίας πρὸς ἐκπλήρωσιν, ἐντὸς βραχείου διαστήματος
 καιροῦ καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ὅρων τινῶν τοῦ νό-
 μου αὐτοῦ τοῦ 1837, μᾶς ἠνάγκασε ν' ἀναδύλωμεν τὴν
 δημοσίευσιν τῆς ἐφημερίδος μας, καὶ θεωρήσαντες ὡς σπου-
 λαῖον τὸ σὸβαρὸν τοῦτο μέτρον τῆς ἐξουσίας, ἀνταπεκρί-
 νημεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς, χωρὶς ν' ἀμφισβητήσωμεν
 ἰσοῦς τὸ δικαίωμά της. Ἀλλὰ καθόσον ἐπληροφόρηθημεν
 πομένως, ἐν δὲν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἐπικλιθῆναι ἔ-
 κεκα τῆς ἀντιστάσεως τὴν ὁποῖαν ἀπήντησεν εἰς ὅλας σχε-
 λῶν τὰς ἐφημερίδας, καὶ ὅτι ἔλαθε καὶ ἄλλας αἰτίας τοῦ
 ἀ παρατηθῆ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τοῦ μέτρου αὐτοῦ, ἀφοῦ
 εροσποιηθῆσιν τρόπον τινὰ αὐστηρότητα διέταξε τὴν κατὰ
 ἴχυσιν τῆς Ἀναμορφώσεως, ἔχομεν δίκαιον νὰ θεωρῶμεν
 τὴν αἰφνυδίαν ταύτην ἀπόφασιν ὡς μέτρον ἀπειλητικὴν
 εἰς τὰ τῶν καταχρήσεων τοῦ τύπου.

Νομίζομεν ὅτι ἀρῶμεν νὰ συμμορφωθῶμεν τὴν ἐξου-
 σίαν νὰσκέπτεται καλῶς τοῦ λοιποῦ, ὁσάκις πρόκειται
 ἀποφασίζῃ περὶ μέτρων τοιαύτης φύσεως, καὶ νὰ πρό-
 σέχῃ νὰ μὴν ἔχη τὸ παραμικρὸν ἴχνος ἀδικίας πᾶσα
 ποιαδήποτε ἀπαιτησίς της, καὶ προσέτι νὰ μὴν ὑπέκπται
 εἰς διαφιλονεικίσεις τὸ δικαίωμά της, καθότι ἀφοῦ ἀπαξ ὀδη-
 λοποίησιν ὅτι ἀπαιτεῖ τι, τοῦτο πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ, ἄλλως
 ὑποκίπται εἰς ἀνυποληψίαν.

(Ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ταχυδρόμου.)

συνωτάτας περιστάσεις, διὰ νὰ θέσῃ τὰς βάσεις ἀντιπρο-
 σωπικῆς Κυβερνήσεως συνδυασμένης μετὰ τὰς ἀρχὰς συγ-
 κεραιμένης μοναρχίας. Πέπεισμαι προσέτι ὅτι ὅταν ἡ
 Βουλὴ γνωρίσῃ τὴν διαγωγὴν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην
 τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. θέλει ἐγκρίνει τὰς ὑπ' αὐτῆς
 δοθείσας συμβουλὰς, καὶ τὰ ληθῆντα μέτρα διὰ ν' ἀπο-
 περατωθῇ εὐτυχῶς τὸ μέγα τοῦτο σὺμβάν.

Ἐπονται δύο ἐκ τῶν σπουδαίων τούτων ἐγγράφων.

Ὁ κύριος Ἐδμόνδος Λυδὸς, πρὸς τὸν κύριον Κέμητα
 Ἀβερδῆνον

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30. Μαρτίου 1844.

Μιλόρδε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σοῦ πληροφορήσω κύριε, ὅτι
 ὁ Βασιλεὺς Ὀθων ἔδωκε σήμερον τὸν τοῦ Συντάγματος
 ὄρκον, καὶ διέλυσε τὴν ἐθνικὴν Σύνοδον.

Ἡ τελετὴ ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ Σύ-
 νοδος ἐσυνεδρίαζεν. Ὀλίγης στιγμῆς πρὸ τῆς ἀφίξεως
 τῆς ἡ Α. Μ. ἔστειλε τὸ μέγαλον παράσημον τοῦ Σωτή-
 ρος εἰς τὸν Σεβασμίον πρόεδρον τῆς Συνόδου, καὶ ἐξερχό-
 μενος ἐκ τῆς αἰθούσης εἰσοποίησε τὸν Συνταγματάρχην Κ.
 Καλέργην ὅτι τὸν διώρισεν ὑποστράτηγον, πρὸς ἀνταμοι-
 οβὴν τῶν ἐκδουλεύσεων τὰς ὁποίας προσέφερεν ἐσχάτως εἰς
 τε τὸ ἔθνος καὶ τὸν τόπον, ὡς ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς καὶ
 τῆς φυλακῆς τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ αὐτοχρόνως ὅτι
 τὸν διώρισεν ὑπασπιστὴν του, ἕνεκα τῆς ἐμπιστοσύνης
 τὴν ὁποῖαν ἐπένευσε εἰς αὐτὸν ἡ διαγωγὴ του.

Ὁ Βασιλεὺς ἐξέφώνησεν ἐκ τοῦ θρόνου του τὸν ἐπόμενον
 λόγον.

Χαίρων διὰ τὸ τέλος τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ
 συντάγματος, ἐμνησκίζομαι ἐν τῷ μίσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ τὸ
 ἐπιστραφῶ μετὰ τὸν ὄρκον μου.

Ἡ τελετὴ τοῦ ὄρκου ἔλαβε τότε χώραν ἐκ μέρους τῆς
 ἱερᾶς Συνόδου.

Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Μ. ἐξέφρασε τὰ ἐπόμενα.

Ἐύχομαι ὅστε τὸ σύνταγμα, ὁ ἀδιάλυτος οὗτος καὶ ἐρ-
 ρὸς δεσμὸς μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους, νὰ ἐπι-
 φέρῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ τὴν στερεώ-
 σῃ. Ἐπειδὴ δὲ ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον συνε-
 κάλεσα τὴν συνέλευσιν, δηλοποιῶ ὅτι διαλύεται αὕτη.

Ἡ Α. Μ. ἀνεχώρησε τότε μετὰ τῶν ζωηροτέρων ἀ-
 νευφημῶν δύο χιλιάδων περίπου προσώπων παρευρεθῆν-
 των εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν ἀνεχώρησιν
 τῆς Α. Μ. στραφέντα πρὸς τὴν Βασιλίαν περὶ ὑπερ-
 σκομένην τὴν ἀνευφημῶσαν μετὰ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασ-
 μόν.

Τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἦτο προσκεκλημένον ὁμοῦ καὶ
 ἔλαβε αἰ προσδοκίαν, ἐκτὸς τῆς Ῥωσικῆς.

Τοιοῦτρόπως, Μιλόρδε, ἀπεπερατώθη ἡ μεγίστη πολι-
 τικὴ μεταβολὴ τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἀνευ τῆς παρεμ-
 κρᾶς ἐκχύσεως αἵματος, (καθότι καὶ ὁ χωροφύλαξ ὅστις
 ἐφρονεῖτο, ἐγένε θυσιᾶ ἑνὸς συμβεβηκότος) χωρὶς νὰ διακο-
 πῇ τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν συκοι-
 νωνίαι ἀπεναντίας μάλιστα οἱ φόροι ἀκριβῶς ἐπληρόνον-
 το, καὶ τὰ δικαστήρια ἐξηκολούθουν τὰς τακτικὰς ἐργα-
 σίας των. Ταῦτα πάντα παρέχουν δικαίαν διὰ τὸ μέλ-
 λον ἐλπίδας, καὶ πρὸ πάντων, αἱ ληθῆν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς
 τὴν δῆλωσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἔθνους κατὰ τοῦ συ-
 στήματος τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως τὸ ὅποιον διεβλή-
 χθη τὴν 3 Σεπτεμβρίου, παρεκολούθησε δημοτικὴ ἐκλο-
 γή, καὶ ἐξ ἄλλου μέρους, ὅτι διὰ τῆς συνελεύσεως τῆς Ἐ-
 θνικῆς Συνόδου πολυαριθμωτέρας ἀπὸ ὅλας τὰς προλαβού-
 σας, κάμπολλαι τῶν ἐπαρχίῶν ἐστερήθησαν τῶν διοικητι-
 κῶν ἀρχηγῶν των. Οἱ καλῆτεροι φίλοι τοῦ Βασιλέως Ὁθω-
 νος ὑπέδειξαν εἰς τὴν Α. Μ. ὅτι εὐκόλως κυβερνῶνται
 τιοῦτοι ὑπήκοοι, καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀντιλήψεως τῆς θείας
 προνοίας ἐντίμως καὶ εὐτυχῶς θέλει δυνηθῆ νὰ βασιλεύ-
 σῃ ἐπ' αὐτῶν ὡς Συνταγματικὸς Μονάρχης.

Ἀπάντησις τοῦ κυρίου Ἀβερδῆνου εἰς τὸ προηγού-
 μενον ἐγγράφον τοῦ κυρίου Λυδὸς τῆς 17
 Ἀπριλίου 1844.

Κύριε!

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐπληροφόρηθῆ μετὰ τὴν μεγα-

λητέραν τῆς εὐχαριστήσεως ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἐπιστολὴν
 σας τῆς 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς τὸ τέλος τῶν ἐργα-
 σιῶν τῆς Συντακτικῆς Συνόδου, καὶ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Συ-
 ντάγματος. Μὲ ὄχι ὀλιγωτέραν τῆς εὐχαριστήσεως εἰς τὴν
 ἡσυχίαν τὴν διατηρηθεῖσαν ἐντὸς τῆς Συνόδου ταύτης
 καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῶν ἀποφάσεων τῆς περὶ τοῦ ἔρ-
 γου τοῦ ἀληθῶς σπουδαίου καὶ σοβαροῦ, εἰς τὸ ὅποιον
 ἐπρόκειτο νὰ ἐκπαχθῆ.

Τοιαύτη μετρίτης διατηρηθεῖσα εἰς δημοτικὴν Σύνοδον
 συγκαλεσθεῖσαν εἰς περιστάσεις ἐπιθετικωτάτας, πρεσβυ-
 μείστην τιμὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος· τὰ δὲ ἀποτέλεσ-
 ματα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ὀλιγῶς θεωρούμενα εἶναι εἴτις
 παντὸς ἐπαινοῦ, διὰ τὴν φρόνησιν τῶν συναγματικῶν
 ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ἐτίθησαν εἰς αὐτάς.

Ἐξηγούμενος τοιοῦτρόπως εἰς ὅσον ἀπορᾶ εἰς πρῆξιν
 τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι ἐπίσης δίκαιον νὰ σοῦ γνω-
 στοποιήσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. μεγάλως ἐμνησ-
 κίζε τὴν διαγωγὴν σας καθ' ὅσον τὴν διαρκείαν τῶν δυσκό-
 λων περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐβλήθητε εὐθιμίως
 μετὰ τὴν δῆλωσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τῆν ὁποῖαν
 ἔλαβε τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, καὶ αἰσθάνομαι μεγί-
 στην εὐχαριστήσιν γνωστοποιῶν πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς πα-
 ρούσης τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς.

(Ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ταχυδρόμου).

Ἡ ταραχὴ εἰς Μοναχὸν δὲν ἦτο μικροῦ λόγου ἀξία,
 διότι ἡ αὔθησις τοῦ δεσμοῦ ἀριστερᾶ τὸν ζῆλον ὅστις ἀπο-
 τελεῖ μέρος τῆς τροφῆς τῆς ἐσχάτης ἐργατικῆς τάξεως· Ὁ
 Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ἰδιοκτετῆς τοῦ μεγί-
 στοῦ ζυθοποιείου εἶχε συμπερὸν ἑῶν εἰς τὴν αὔθησιν ταύ-
 την. Ὁ λαὸς ἐρεθισμένος πρὸ καιροῦ κατ' αὐτοῦ διὰ τὰς
 ὑπερ τῶν Ἰησοῦτιων ἀνωτέρας τοῦ δημοσίου πλοῦτου,
 διὰ τὴν καταπεποιθῆσιν ἢ πιανώτερον κατ' ἐπίδειξιν θεο-
 βλαβείαν του, ἐπεθύμει νὰ εὐρῆ εὐκαιρίαν νὰ τὸν ἀποδι-
 ξῇ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐχθροπραγίαν. Ὅτε λοιπὸν ἐβλήθη ἡ
 προσθεῖν τοῦ λαοῦ, σφυριχτά ἀπανταχῶς τὸν ὑπεδὶχ-
 θῆσαν, ἐν ὅ ἔπειρημίαι ἀνεπέμποντο ὑπερ τοῦ δεσποῦ.
 Το ζυθοποιεῖον του κτεστράφη, καὶ μανιακῶς ἐχύθη κατ'
 αὐτοῦ ὁ λαός. Τὰ λιθοστρώματα εἶχαν ἀντασκουασθῆ,
 τὸ πᾶν προεμήνυεν ἐπανάστασιν ἐπικινδύνον, ἐν ὅ μάλι-
 στα ὁ στρατός συμμεριζόμενος, ὡς φαίνεται, τὸ κατὰ τὸ
 Λουδοβίκου μῖσος, καὶ τὴν κατὰ τοῦ μέτρου τῆς αὔθησε-
 ως τοῦ φόρου ἀγανάκτησιν, δὲν ἐδείκνυε μεγάλην διαθέσιν
 νὰ πυρὸλοθῃ κατὰ τοῦ λαοῦ. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὰ
 πάντα καθησυχασιν, ἀφοῦ ἐτοιχοκολλήθη εἰς ὅλους τοὺς
 δρόμους μετὰ γιγαντιαία στοιχεῖα διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ζυθοῦ ἑμα-
 νεν ὡς ἦτο πρότερον, κατὰ 6. Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβί-
 κος ἀνεχώρησε μετὰ δύο ἡμέρας διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἀφή-
 σας διαταγὰς αὐστηρὰς κατὰ τῶν πρωταγίων τῆς στά-
 σεως. Ἀλλ' ὁ διάδοχος ἀπεφάσισε νὰ μιμηθῇ τὴν φρο-
 νησιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀδελφοῦ του. Ὅποιαν ἀρᾶν ἐπέ-
 πωσιν ἔκαμαν αἱ σκηναὶ αὐταὶ εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Λου-
 πόλδου, ἐλθοῦσαν κατ' ἐλείνας τὰς ἡμέρας εἰς Μοναχόν·
 Ὅποιαν ἐπαρτήρησεν ἀρᾶν διαφορὰν μετὰ τοῦ πα-
 τρός της καὶ τοῦ πενθεροῦ της.

Ἐκ τῆς Ἑλπίδος.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἐρμού.

Οἱ Συντάκται τοῦ Αἵματος καὶ τοῦ Ἀνεξαρτήτου ἐξέ-
 μεσαν πολλὰς κατὰ τοῦ δεσποῦ Κ. Ν. Γ. Ἰγγλίση ὑ-
 βρεις εἰς τὰ ὑπ' ἀρῆ. . . φύλλα των, προσδαλλο-
 ντες τοῦτον ἐνώπιον τοῦ δημοσίου ὡς ἐπὶ τοῦ καὶ προδότην
 τῶν Ἑλληνικῶν συμφορῶν καὶ τῆς θρησκείας, καὶ
 προτρέποντες τὸν Θεραῖον λαὸν ἐναγῆν ἐκλήθῃ τούτον
 Βουλευτῆν. Παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ πῶς οἱ κύριοι Συν-
 τάκται καὶ οἱ ὑποκινήσαντες τοὺτους ἐννεμῆλοι προσέ-
 βαλον ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς συνειδήσεως των ἀνδρῶν,
 τοῦ ὁποῖου ἡ κατὰ τὴν Συνέλευσιν ἀλλοτρίως διαγωγὴ, ὁ
 πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν διακαὴς ζῆλος μερ-
 τυροῦσαι τὴν εὐγενῆ καὶ γενναίαν ψυχὴν.

Ἐἴμεθα, Κ. Συντάκτα, Θεραῖται, καὶ τῶν Θεραϊκῶν
 πραγμάτων ἔχομεν ἐκνήν γνώσιν, διὰ τὰ διακρίνομεν τὴν
 νὰς τῶν συμπολιτῶν μας ἀνεδειχθῆσιν καὶ καθ' ἐκαστὴν

Ἐρανεζόμεθα τὰ ἐπόμενα ἀπὸ τὰ Ἐσθινὰ Χρονικὰ
 ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου.

Ἐναποθέσας ὁ κύριος Ροβέρτος Πηλ κατὰ διαταγὴν
 τῆς Βασιλείσεως ἐγγράφα τινὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς,
 ἔπειτα τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἐξείκονίζουσι τὰ ἐν τῇ Ἑλλά-
 δι συμβάντα. Πέπεισμαι, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀναγνώσκουσα
 αὐτὰ θέλει γνωρίσει μ' εὐχαριστήσιν τὰ εὐτυχῆ ἀποτε-
 λήματα μᾶς δημοτικῆς Συνόδου συγκαλεσθεῖσης εἰς κρι-

ἀναδεικνύονται ἀληθείς τῶν Ἑλληνικῶν συμφορῶν προ-
στάται, καὶ τίνες οἱ ἀγαθοὶ Θεραῖοι ὑπολήπτονται καὶ
ἀγαπῶσι διακεκριμένως ὡς φιλοπάτριδας καὶ φιλοδικαί-
ους. Οἱ Θεραῖοι γνωρίζουσιν ὅτι Κ. Ἰγγλέσης εἶναι
ἀγωνιστὴς ἀπὸ τοῦ 1821 ὑπὲρ τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος
καὶ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας διακινδυνεύσας· ὅτι μί-
α καὶ τῆς σήμερον ὡς πιστὸς καὶ εὐσυνείδητος πολίτης
χρὶ τῆς σήμερον ὡς πιστὸς καὶ εὐσυνείδητος πολίτης
ὕπηρετήσῃ καὶ ὑπηρετῇ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὁ
τι μὴ πιστὸς καὶ πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν ἀποστῆσιν ἀναδῆ
χρὸς τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς οἱ συμπολιτῆς τοῦ εὐ-
χρῆτου τῶν ἐπιστεύοντο θέσεις διὰ τοῦτο πεπεισμένοι εἰς
τὴν διαγωγὴν τοῦ ταύτην, κωφαινοῦσιν οὐδεμίαν διδόν-
τες προσοχὴν εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ ὑβρεῖς τινῶν κακῶν
τραχῶν.

Ῥαδιουργεῖ δέ, λέγουν οἱ συκοφάνται, ὁ Κ. Ἰγγλέσης
εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν τῶν ἐκλογῶν. Λανθάν-
ονται, διότι εὖτος δὲν κάμνει συνδυασμοὺς, ὡς τινες ἄλ-
λοι εἰσίν, ἐκτὸς τοῦ δὲ συνδιαζόνται πρὸς ἀλλήλους,
ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ συνθήκης τινὸς ἐμπορικῆς, περιφέ-
ρουνται εἰς τὰς ἀγυῖας ἐξυβρίζοντες καπηλικῶς τοὺς προσ-
τάτας τοῦ συνταγματικῆς χάρτου, καὶ ἐνοσπεύοντες εἰς
τὸν νοῦν τοῦ λαοῦ ἰδίως κατὰ τοῦ Συντάγματος καὶ
τῆς Κυβερνήσεως. Μεταξὺ δὲ τῶν τελευταίων τούτων
εἶναι κατὰ δυστυχίαν καὶ ὑπάλληλοι τινες τῆς Κυβερνή-
σεως, οὐδὲν ὡς οὐδὲν τὰ ἱερὰ καθήκοντά των ὡς ἀδε-
ται. Ἄλλοι μόνον εἰς τίνων χεῖρας ἐμπιστεύεται ἡ Κυ-
βερνήτης τὴν ἐξουσίαν! Δὲν Ῥαδιουργεῖ ὁ Κ. Ἰγγλέ-
σης, ἀλλ' ἡσυχάζει ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἰνεργῶν, ἐνῶ
ἄλλοι ὑπενεργῶν, καὶ πρὸς ἀπολαυτὴν ψῆφον τὰ ἀίτη-
στα πράττουσι. Πρὸς γινώσκιν δὲ τοῦ κοινῶν ἰδῶν τί γίνε-
ται. Ὁ εἰς Θερασίαν ἐφημέριος ἱερέθεις Γαβαλλᾶς, φο-
ρῶν τὴν ἱερατικὴν τοῦ στολῆν τὴν Κυριακὴν τῆς ἀγίας
Τριάδος κατὰ τὴν λειτουργίαν πρὶν τοῦ ἀντιδώρου, ἀφώ-
ρισεν ἐκείνους οἵτινες ἤθελον ψηφοροῦσαι πρὶν τὸν ἐρωτή-
σασιν εἰς τίνες νὰ ἑώτῳσι ψῆφους, διότι ἔλεγε, θέλουν ἐλ-
θεῖν ἀντίχριστοὶ διὰ νὰ σᾶς ἀπατήσωσι. Τοιαῦτα καὶ
ἄλλα χεῖριστὰ πράττονται.

Τελευταῖοντες δὲ λέγομεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν
τῶν πληρεξουσίων ἄνευ τινος Ῥαδιουργίης ἢ δολιότητος ὁ
Κ. Ἰγγλέσης ἐκλεχθὴ δὲ ἀπολύτου πλειοψηφίας πληρο-
ξούσιος, καὶ εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν γενναίως καὶ ἀ-
νευ χαμερπούς τινος μίσου προσμένει νὰ ἐκφρασθῇ ἢ θέλη-
σιν τοῦ λαοῦ, ἥτις δὲν ἀμφιβάλλομεν θέλει εἶσθαι ὑπὲρ αὐ-
τοῦ ἢ τῶν ὁμοφρονούντων αὐτῶν εὐπατρίδων.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 17 Μαΐου 1841. Α. Ω.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας.

Γνωρίζομεν ἐπισήμως ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργεί-
ου τῶν Στρατιωτικῶν προσκληθεὶς ὁ ὑποστράτηγος κύρι-
ος Θ. Γρίβας νὰ μεταβῇ εἰς Ἀκαρνανίαν εἰς τὴν πρω-
τεύουσάν δὲν ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀφῆσας νὰ παρέλθῃ ἢ δο-
θεῖσα εἰς αὐτὸν προθεσμίᾳ 48 ὡρῶν μετέθῃ ἐκείθεν εἰς Λι-
τωλίαν, καὶ κατὰ τὴν 19 τοῦ τρέχοντος μηνὸς εὐρίσκε-
το εἰς Γουρίαν ἐπὶ κεφαλῆς ἐνὶ πλῶν τινῶν, καὶ ὅτι κατὰ
συνίπικαν τούτων διατάχθησαν ἅπαναι αἱ Στρατιωτικαὶ
ἀρχαὶ τοῦ κράτους νὰ τὴν συλλάβωσι.

Γνωρίζομεν ἐπίσης ἐπισήμως ὅτι καὶ ὁ ὑποστράτηγος
κύριος Ῥάγκος ἐδλμήσας ἢ ἀντισταθῇ εἰς τὸν δυνάμει
δικαστικῶν ἐντάλλματός ἐπιπορευομένου τὴν σύλληψιν τοῦ
ἀξιωματικῶν, ἐσυλλήθη ὑπ' αὐτοῦ διὰ συνδρομῆς τῶν
πολιτῶν τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἀργυροῦ καὶ παρεδόθη εἰς τὸ
φρουραρχεῖον τῆς Βουίσης τὴν 17 τοῦ τρέχοντος μηνός.

Ὁ κύριος Χριστόδουλος Κρασᾶς διατελὼν ἐσχάτως
ὡς δικαστὴς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐφετεῖον, ἐπαύθη δυνάμει
τοῦ περὶ αὐτοχθόνων καὶ ἐτεροχθόνων ψηφίσματος τῆς
ἐθνικῆς Συνόδου, καὶ ἔλαβε διέταγμα δικηγόρου παρὰ τοῖς
ἐναίσις δικαστηρίοις.

Ὁ Κ. Κρασᾶς ἀφίχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἅμα ἐξέρβραγῃ
ἢ Ἑλλ. ἐπανόσασιν τοῦ ἔτους 1821, καὶ συνηγωνίσθη πο-
λὸν καιρὸν μετὰ τῶν συγγενῶν τοῦ ὀπλαρχηγῶν ἀδελφῶν
Βλαχοπούλων εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ἕως ὅτου ἀσθενή-
σας ἀπὸ τὰς ὁποίας ὑπέστη κκοῦχίας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν
πατρίδα του, καὶ ἐκείθεν μετέθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν σπου-
δάσας τὴν νομικὴν ἐπιστήμην μέχρι τοῦ 1828, ἀφίχθη

εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποῦ ἐτελείωσι τὰς σπουδὰς
του, ἐγενε δημότης Ἑλλῆν, ἐνομφρῶθῃ Ἑλλῆνίδα, διωρίσ-
θη εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν
δικαστηρίων ἐπὶ Κυβερνήτου, ἢ ἔκτοτε πρὸ δέκαπέντε ἡδῆ
ἐτῶν διετέλει εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὑπόκειν
διέπρεψε διὰ τὴν ἐκάνότητά, τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἀρε-
τήν του ἐμελλε μολοντοῦτο καὶ αὐτὸς νὰ γένη θύμα τοῦ
ψηφίσματος αὐτοῦ. Μὲ ἀπορίαν μπε δμω: πληροφοροῦ
μεθα διατηρο-μένους εἰς τὰς θέσεις των ἐναντίον των ὄρισ-
μῶν τοῦ ψηφίσματος αὐτοῦ ἄλλους νεήλυδας καὶ μὴ ἀ-
πολαμβάνοντας κατὰ τὸ ψήφισμα δικαίωμα νὰ διατε-
λῶσιν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐνοστάσεων καὶ ἀντιεῖρήσεων διωρισθῆν
ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἀποπερατόνει σήμερον
τὰς ἐργασίας του, καὶ ἴσως τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα γένη
ἐναρξίς τῆς τῶν βουλευτῶν ψηφοφορίας.

Ὁ κύριος Ἐμμανουὴλ Ἀντωνιάδης Συντάκτης τῆς
Ἀθηναῖς ἔφθασε σήμερον ἐνταῦθα ἀπὸ τῆν εἰς τὰς ἡσους
περιοδεῖαν του.

Μ' εὐχρηστῆσιν μας πληροφοροῦμεν τὸ κοινὸν ὅτι
κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν νεωτέρας εἰδήσεις ὑπάρχει ἄκρα
ἡσυχία καὶ εἰς τὴν πρῶ εὐουσαν μας, καὶ εἰς ὄλον τὸ
Ἑλληνικὸν κράτος.

Ὁ κύριος Νικόλαος Παπαδοῦκος παρακαλεῖ
τοὺς ἔχοντας ἀγγελίας τοῦ βιβλίου ὁ Σ ὁ λ ω ν Ἀ ρ χ α ῖ
ον Ἑ λ λ η ν ι κ ὸ ν Δ ἱ κ α ἰ ο ν, νὰ τὰς πέμψωσι
πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ καταχωρηθῶσι τὰ ὀνόματα τῶν συν-
δρομητῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, τὸ ὅποιον δημοσιεύεται
μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας τὸ πολὺ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπι-
κράτειαν εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανοῦς.

† Φθῶν ὁ διάβολος τῆ τοῦ ἀνθρώπου σωτηρία,
δὲν ἔπαυσε ποτε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβουλεύεται αὐτὸν, κινῶν
πᾶσαν μηχανὴν εἰς τὸ ν' ἀποπλανήσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς εὐ-
θείας ὁδοῦ. Μεταξὺ δὲ τῶν μηχανῶν ὅσων ἐμεταχειρίσθη
καὶ αἰετοτε μεταχειρίζεται ὀργάνων, ὑπῆρξαν καὶ φιλό-
σοφοι. Κατ' αὐτοὺς ἀκρότη τὸς πρώτους κίῶνας τοῦ
Χριστιανισμοῦ ἠγέρθησαν καὶ ἐκ τούτων κατὰ τοῦ Κυρι-
ου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς οὐρανίου αὐτοῦ διδασ-
καλίας. Ὁ Ἐπικύριος φιλόσοφος Κίλσος, ὁ Κυνικός
Κρήσκης, ὁ ῥήτωρ Κορνήλιος Φρόντων, ὁ Λουκιανός, ὁ
Πορφύριος, ὁ Ἰερσαλῆς, ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανός, καὶ τό-
σοι ἄλλοι, εἶναι εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν γνω-
στοὶ πολέμοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀλλὰ
ἢ κατὰ τοὺς νεωτέρους τούτους αἰῶνας ἐκινήθη ἐκ νέου ὁ
ἀντίθετος οὗτος πόλεμος, καὶ ἐξακολουθεῖ ἕως σήμερον. Διὰ
νὰ μὴ μείνῃ δὲ ἀμέτοχος τοῦ πολέμου τούτου καὶ τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος, διήγειρεν ὁ σατανᾶς κατὰ τὸ τέλος τοῦ
παρελθόντος αἰῶνος τὸν εἰς Ἀκαρνανίας καταγόμενον, καὶ
ἐτερόφθαλμον μὲν σωματικῶς, πάντυφλον δὲ ψυχικῶς,
Χριστόδουλον. Ἀλλ' ὁ εἰς ἐσχάτην ἀσθένειαν ἐξοκειλάς,
τοῦ διαδόλου καὶ οὐχὶ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος οὗτος, ἔλαβε
παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἐπίχειρα τῆς αὐτοῦ κακίας,
ἀναθεματισθεὶς παρ' αὐτῆς ἐν ἔτει αψυ' κατὰ μῆνα Νο-
εμβρίου.

Κατόπιν τούτου ἀνεβῆν ἐξαιρέτης μεταξὺ ἡμῶν ἄλλος
τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ πόλεμος, ὁ Καίρης.
Ἀλλὰ δὲν ἔμεινε καὶ αὐτὸς ἀτιμώρητος παρὰ τῆς Ἐκ-
κλησίας διὰ τὴν παράτολμον ταύτην φαντασίαν. Ἡ Ἐκ-
κλησιαστικὴ αὐτοῦ ποινὴ, καὶ ἡ παρὰ πάντων τῶν εὐ-
φρονούντων μετ' ἀνανακτῆσεως παρεκπορευθῆσασιν αὐ-
τῶ καὶ παρεκπορευθῆσασιν καταφρόνησις ἐνομιζέτο κοινῶς, ὅτι
θέλουσι περιστελεῖ τὴν τοιαύτην κακίαν καὶ κακήθει-
αν. Ἀλλὰ, καθὼς οὐκ ἐκλείπεισι τῷ Θεῷ στρατιῶται,
οὕτω καὶ τῷ διαβόλῳ ἐπιτήδεια ὄργανα. Νέον ὄργανον
εὐρηκεν ὁ σατανᾶς ἀπονενομημένον τινὰ ἀνθρώπον ὁστις
εἰς φυλλάδιον, ἐκδοθῆν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐκ τῆς
τυπογραφίας τῆς Προόδου, καὶ ἐπιγραφόμενον αὐτῶ Ἐὐ-
α γ γ ε λ ι σ μ ὸ ς τῆς Π ρ ο ὸ δ ο υ ς ἀναφανεί-
ται συγγραφεὺς. Τὸ ποιημῆσιον τούτου, γεγραμμένον ἀ-
ληθῶς κατ' ἐμπνευσιν σατανικὴν, περιέχει ἐν ὀλίγοις πολ-

λῆς καὶ μεγάλας βλασφημίας κατὰ τοῦ Μονοθεοῦ Υἱοῦ
καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ κατὰ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρ-
νου Μαρίας· εἶναι δὲ αἱ ἐν αὐτῷ βλασφημίαι τοιαύται.
ὁποίας φρίσσει ἡ Σύνοδος ἢ ἀναπτύξῃ περισσώτερον. Κα-
αὐτῆ ἢ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐπράξε παρενόχθῃ, ἐν
τῶν ἱερῶν αὐτῆς καθηκόντων εἰς ἐμπόδιον τῆς διαδου-
ως καὶ μεταδόσεως τοῦ φθαρτικοῦ μιάσματος. Καὶ
βλάσφημος εἰσάγεται εἰς δίκην, διὰ νὰ λάβῃ τὴν παρὰ
τῶν πολιτικῶν νόμων ἐπιβλασφημῆν εἰς τοὺς ταπεινοὺς
ἀνθρώπους ποινήν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ καμπόνηρος ἀπέστη
λε τὸ κατάρτον φυλλάδιον τοῦτο διὰ τὸ τοῦ ταχυδρομῆ-
ου καὶ δι' ἄλλων μέσων καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, διὰ νὰ με-
ταδώσῃ καὶ ἐκεῖ τὸ μίσμα, διὰ τοῦτο ἡ Σύνοδος, μητρ-
κῶς κηδομένη τῆς ψυχικῆς σωτηρίας πάντων τῶν χριστι-
ανῶν, κληρικῶν, μοναχῶν, καὶ λαϊκῶν, σφειλίσασα κατὰ
τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῇ ἱερὰ καὶ ἀπαράρτητα καθήκον-
τα νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀσθεῖατος πλη-
ρώματος τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας
ἀπὸ πάσης κατ' αὐτοῦ ἀμείσεως ἢ ἐμείσεως τεκταινομένης
ψυχοφθόρου ἐπηρεαίης, τὸ μὲν φυλλάδιον, τὸ ἐπιγραφόμε-
νον αὐτῶ Ἐὐαγγελισμὸς τῆς Προόδου ἢ παραδίδωσι, κα-
τὰ τὸ βλάσφημον αὐτοῦ μέρος, εἰς τὸ αἰῶνον ἀνάθημα,
καὶ ὡς τοιοῦτον γνωρίζετω καὶ ἐν ταῖς παρούσαις τῶν
ὀρθοδόξων γενναίως καὶ ἐν ταῖς ἐπιπορευομέναις. Ὑμῖν γὰρ πᾶ-
σι τοῖς εὐσεβεῖσι καὶ ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς τῆς θεοστηρίας
τοῦ Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλει ἐν Κυρίῳ Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἵνα μὴ μόνον μὴ ἀναγιγνώσκῃτε αὐτὸ
ἀλλὰ καὶ τῷ πυρὶ παραδόσῃτε αὐτὸ, ἵνα μὴ ὑμεῖς παραδο-
θῆτε τῷ αἰῶνίῳ πυρὶ. Γινώσκοντες δὲ, ὅτι, κατὰ τὸν
θεῖον Ἀπόστολον, εἰ μικρὰ ζῦμη ἔσιν τὸ φῦμα ζυμοῦ
ἀποφεύγετε καὶ τὴν ἀνάγκωσιν καὶ τὴν διάδοσιν αὐτοῦ
ὡς τὸ μέγιστον φέρουσαν ψυχικὸν ὄλεθρον.

Ταῦτα γνωστοποιεῖ καὶ παραγγέλλει πᾶσιν ὑμῖν ἡ
Σύνοδος ὁ δὲ Θεὸς πάση χάριτι, ὁ καλῆσας ὑμᾶς εἰς
τὴν αἰῶνον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, αὐτὸς κα-
ταρτίσας ὑμᾶς, στηρίζας, σθενώσας, θεμελιώσας ἐν πίστει,
χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἵνα ἐν μιᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν ἑνὶ στόματι ἀείπωτε δοξαζήσῃτε καὶ
λατρεύητε καὶ προσκυνῆτε Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον, τὸν ἕνα καὶ
μόνον τριεπίστατον Θεόν, ὃ ἢ δόξα, καὶ τὸ κράτος,
καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ λατρεία, νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαΐου 1844.

Ἐν ἀκουσίᾳ τοῦ Παιδρῶν

- † Ο ΠΡ. ΗΛΕΙΑΣ ΙΩΝΑΣ.
- † Ο ΑΧΑΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.
- † Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
- † Ο ΠΡ. ΜΕΝΔΕΝΙΤΣΗΣ.

ὁ Γραμματεὺς
Θ. Φαρμακίδης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ ὑπερνεόμενοι ἠγχιόσμεν παρὰ τοῦ
ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντος Κυρίου Νικολάου Κολανδρῆ
ὑπηκόου Ἑλλῆνος κατοικοῦ τοῦ δήμου Ἀνδρου ἰδιοκτη-
του τοῦ Ἑλληνικοῦ βρεκίου Ἰονομαζομένου Ἐπαμινώνδας
καὶ ἐπιτρόπου τῶν ἄλλων συνδιοκτῆτων αὐτοῦ κυρίῳ
Α. Κολανδρῆ, καὶ τῆς κυρίας Φραντζέσκας συζύγου τοῦ
ἀποθανόντος Κωνσταντίνου Καρκέση καὶ ἐπιτροποκηδε-
μόνος τῶν ἀνηλικῶν τέκνων τῆς, δι' ἐπιστήμου πωλήσεως
γενομένης ἐνώπιον τοῦ παρὰ τῆ ἐνταῦθα Β. Ἑλληνικῆς
Προεδρίας ἐμπορικοῦ Γραφείου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14/26
Ε. Ε. καταχωρηθείσης εἰς τὸ βιβλίον τῶν πράξεων τῆς
ἀρχῆς ταύτης ὑπ' ἀριθ. 65.

Οἱ ὑποφαινόμενοι προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας ὁποιον-
δήποτε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ρηθέντος Ἑλληνικοῦ βρεκίου νὰ
παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν Γρα-
φεῖον τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις των ἐντὸς τριῶν μηνῶν
ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ἐφημερίδα ὁ Ἐρμῆς τῆς Σύρου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 24 Ἀπριλίου 1844.

Ι. Δ. Μαυροκορδάτος.
Στ. Α. Πρώτης.

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Μ. Προδρόμου.